

Зн 7внс | 18.9

КОНСТИТУЦИЯ НА БЪЛГАРИЯ

1990

НИЕ, БЪЛГАРСКИЯТ НАРОД, В ИМЕТО НА ОСИГУРЯВАНЕ И ЗАПАЗВАНЕ НА НАЦИОНАЛНОТО СПОКОЙСТВИЕ, СОЦИАЛНАТА СПРАВЕДЛИВОСТ, НАЦИОНАЛНАТА СИГУРНОСТ, ЧОВЕШКОТО БЛАГОПОЛУЧИЕ, СВОБОДНО, ИСКРЕНО И ОТГОВОРНО ПРАВИТЕЛСТВО, ЛИЧНОСТНО УДОВЛЕТВОРЕНИЕ И ПРИСЪЩИТЕ НИ ЧОВЕШКИ ПРАВА И СВОБОДИ,

СЪЗДАВАМЕ И РЪКОПОЛАГАМЕ ТАЗИ КОНСТИТУЦИЯ КАТО СВЕЩЕН ДОГОВОР МЕЖДУ НАС ЗА НАШАТА СТРАНА, НАШИЯ НАРОД И НАШЕТО ПОТОМСТВО И СИ ДАВАМЕ ДОБРОВОЛЕН ОБЕТ ДА Я ЗАКРИЛЯМЕ И БРАНИМ С ЧЕСТТА СИ И ЖИВОТА СИ.

ТАКА ЗАЯВЯВАМЕ И СЕ КЪЛНЕМ, И ДА НИ ПОМАГА БОГ!

БЪЛГАРСКИЯТ НАРОД

ЧАСТ I

ХАРТА НА ПРАВАТА И СВОБОДИТЕ

Член 1. Правото на:

- а/ живот
- б/ свобода
- в/ сигурност
- г/ свободно общуване
- д/ глас
- е/ равенство пред закона
- ж/ равни възможности за работа, образование и здравеопазване
- з/ съпротива на потисничество
- и/ съд със съдебни заседатели
- к/ компенсация на щетите
- л/ признаване на невинност до доказване на вината със средствата на закона
- м/ законно правораздаване
- н/ бърза съдебна процедура

- о/ равноправно наследяване
- п/ съдебна отговорност при лъжесвидетелствуване
- р/ право на частна и лична собственост
- с/ защита срещу посегателство от частни и обществени институции
- т/ свободен избор на призвание
- у/ упражняване на частна търговска дейност
- ф/ основаване, подпомагане и закрила на независими предприятия
- х/ упражняване, подпомагане и закрила на свободна конкуренция
- ц/ право на печалба
- ч/ натрупване и свободно използуване на капитал
- ш/ притежаване, създаване и ръководене на финансова институции
- щ/ организиране на самостоятелни или свързани обединения
- ъ/ компенсация за неоправдано задържане/наказание

Член 2. Свобода за и произтичаща от:

- а/ лично изявяване
- б/ гласност
- в/ мнение
- г/ преса
- д/ събрание
- е/ религия и изповедание
- ж/ арбитражни и авторитарни закони
- з/ дискриминиране
- и/ арест без законен съдебен процес
- к/ безпричинен обиск
- л/ необичайно и жестоко наказание
- м/ обвинение без *habeas corpus*
- н/ договор
- о/ незаконна намеса, контрол и отчуждаване на частни предприятия или земя от страна на държавните органи.

ЧАСТ II

НАЦИОНАЛНО ИЛИ ФЕДЕРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ:

Член 3. Федералното управление се състои от три различни, но равноправни направления-Законодателно, Изпълнително и Съдебно /Юридическо/.

Раздел А: ЗАКОНОДАТЕЛНА ВЛАСТ НА ФЕДЕРАЛНОТО УПРАВЛЕНИЕ

Член 4. Законодателното управление се състои от Камара на представителите и Сенат, образуващи Националния конгрес на България.

Член 5. Камарата на представителите включва 90 избрани чрез гласуване члена, всеки един от които представлява около 100 000 души. Конгресът разделя страната на три равноправни административни области - Тракия, Македония и Ромелия за да бъде осигурена федерална система на управление. Конгресът определя 90 избирателни окръга-по 30 за всяка област. Всеки окръг избира по мажоритарната система чрез народно гласуване по един представител за Камарата на представителите. Всеки гражданин има право на един глас, независимо от възрастта му. Родителите и настойниците имат право да гласуват от името на техните деца, които са под 16-годишна възраст. Камарата на представителите се избира чрез гласуване за пет години и има право на не повече от два мандата.

Член 6. Сенатът се образува от 63 члена. Двадесет и един сенатори, които са 1/3 от общия брой, се избират чрез преки народни избори като народните представители /чл. 5/. Вторите 21 сенатори се назначават от Управителите на трите области- по 7 от всяка една. Останалите 21 сенатори се избират от Президента на България. Всеки сенатор служи 4 години и може да се избира до два мандата.

Член 7. Право да бъдат избирани за сенатори имат само български граждани, които са с най-малко 7 години гражданство и са на възраст между 30 и 60 години.

Член 8. НАЦИОНАЛНИЯТ КОНГРЕС НА БЪЛГАРИЯ ОСЪЩЕСТВЯВА ЦЯЛАТА ЗАКОНОДАТЕЛНА И КОНТРОЛНА ВЛАСТ. ТОЙ ИМА ПРАВО:

- а/ Да налага и събира данъци еднакви за цялата страна; да плаща националните дългове; да осигурява безопасността и благополучието на нацията.
- б/ Да прави заеми единствено като кредит за страната.
- в/ Да регулира вътрешните и външни търговски отношения.
- г/ Да решава и контролира количеството на националните парични знаци. Да определя техния стандарт /тегло, размери и признания за бракуване/ и наказанията за неговото нарушаване.
- д/ Да организира и ръководи пощенските услуги на самодаряща се основа.
- е/ Да подпомага развитието на науката, технологията, медицината, търговията и изкуствата чрез осигуряване на средства за субсидиране на рецензионно-подбрани разработки и школи. Да защитава авторските и изобретателски права чрез съответен на световната практика патентен закон.
- ж/ Да защитава законодателните си права чрез упражняване, в случаите когато това е необходимо, на конституционната привилегия на върховна съдебна инстанция, както е посочено в чл. 38-2.
- з/ Да определи правилник за международните връзки по системата на организиране на консулски, културни и търговски представителства и чрез съучастие в международни организации.
- и/ Да ратифицира международните държавни договори и съглашения, както е посочено в чл. 15.
- к/ Да упражнява правата си за утвърждаване на назначените членове на Върховния съд на България, според чл. 37.
- л/ Да обявява война на други държави, посягащи на националната цялост и националните интереси на България.
- м/ Да образува, обучава и снабдява с всичко необходимо професионална военна армия за нуждите на държавната отбрана, задачата на която е да защитава сигурността на българския народ и която не бива да бъде използвана за каквото и да било вътрешно-политически цели и подтискане на обществото.

- н/Да подпомага и изисква от Президента да преговаря, сключва и подписва мирни споразумения със съседните на България и всички приятелски настроени държави.
- о/Да създава справедливи и равноправни закони и да въведе системата на съд със съдебни заседатели.
- п/Да въведе закон за използване на националната енергия и да регулира неговото прилагане.
- р/Да въведе закон, който да гарантира, че България е и ще бъде зона свободна от ядрена енергия.
- с/Да установи начина по който ще бъдат разрешавани спорни въпроси между областите.
- т/Да определи чрез закон статута на Българската национална банка и на частните банки.
- у/Да развива и поддържа националните и международните въздушни, морски и земни транспортни пътища, ако те не се развиват от частни организации.
- ф/Да развива и финансира системата на висшите образователни заведения и да съгласува между областите единни правила за регулиране на общеобразователната система.
- х/Да определи начините за откриване на съдебен процес срещу Президента на България и съдиите от Върховния съд.
- ц/Да съучаствува при изменение на Конституцията както това е указано в чл. 75 и 76.
- ч/Да развие система за осигуряване на безработните български граждани.
- ш/Да определи начина за осигуряване на хората в напреднала възраст.
- щ/Да определи и осигури заплатите и издръжката на цивилните и военни държавни служители.
- ъ/Да определи закони по всички въпроси, които не са своевременно разрешени, отнасящи се за областите и които не противоречат на забрани на Федералното правителство, поради което е необходимо и уместно изпълняването им да бъде възложено на тези инстанции, както и на всички други изпълнителни органи на властта, узаконени от тази Конституция.

- Член 9. Тази Конституция и законите на Националното правителство, които ще бъдат приети по убеждение, ще бъдат върховните закони на страната; чрез това съдиите на всяка област ще бъдат приобщени към Конституцията, което трябва да изключи противоречие между Конституцията и законите на която и да е област.
- Член 10. Сенаторите и представителите на Националното правителство както и законодателните и изпълнителни областни служители на държавната и военна власт са задължени чрез клетва да спазват строго законите на тази Конституция. Нарушаването на това правило се окачествява като най-тежко престъпление и се наказва с доживотен затвор.
- Член 11. Камарата на представителите на Народното събрание е единствената инстанция, която има право да отменя решения на Върховния съд, /съобразно чл. 38-2, раздел В/ договори или съглашения с мажоритарно гласуване на най-малко 3/4 от всички представители/. При всяко успешно гласуване Камарата на представителите трябва да уточни и приеме новия текст на отхвърления закон, договор или съглашение, който ще бъде окончен, както ако е одобрен по обичайния път на гласуване в двете камари.
- Член 12. Да създаде закони, които ще изискват от компаниите /частни фирмии/ да спестяват необходимите парични средства за заместване на техния обезценен капитал.
- Член 13. Да създаде закони, които да стимулират българските работници да станат партньори в частния търговски сектор като контролират собствеността чрез влагане на 10-15% от техните доходи в капитала /кредитива/ на компанията в която работят. Този дялов капитал може да бъде прехвърлен в друго предприятие, ако съответно неговия притежател смени местоработата си, съобразно пазарните курсове за момента. Дивидентите от натрупания капитал ще представляват пенсията на работниците при пенсиониране.
- Член 14. Камарата на представителите във Федералното правителство.

има власт, позволяваща обвинение и откриване на съдебен процес срещу Президента на България и на членовете на Върховния съд на страната при предателство, корупция и/или тежки криминални престъпления. Камарата на представителите в тези случаи и само в тези случаи ще изпълнява задължението на Върховен конституционен съд на страната с правата на обсъждане и произнасяне на присъда за виновност /съответно невинност/ като се изисква большинство от 2/3 от общия брой на гласувалите.

Член 15. Камарата на представителите на Федералното правителство единствено има правото да ратифицира всички международни договори и съглашения.

Член 16. На Федералното правителство не се разрешава:

а/Да притежава и регулира използваните за земеделие земи.

Тези земи се разделят на частни стопанства и се продават на кредит на частния сектор от областните законодателни органи.

б/Да създава закони, които биха накърнили областната конституционна юрисдикция, докато не се получи съгласие от трите области.

в/Да създава закони, които да определят мита за внос и износ на стоки между областите.

г/Да създава закони, които дават предимство на отделна област

д/Да създава закони, които да облагат с данък търговията, селското стопанство, услугите, вноса и износа с цел за получаване на приходи и последваща регулация. Регулация може да бъде постигната чрез въвеждане на стимулиращи програми за развитие или въвеждане на цифров контрол.

е/Да създава закони, които да изменят тази Конституция по отношение поправките, които може да приема - съобразно чл. 75 и 76.

ж/Да създава закони, които да изменят определеното от Конституцията разпределение на функциите на трите равноправни направления на Федералното управление, съобразно чл. 3.

Член 17. С цел изпълнение на конституционните си задължения, упомена-

ти вече в тази конституция, Камарата на представителите трябва да създаде следните комитети:

1. Комитет на външните работи
2. Комитет за национална сигурност
3. Комитет по правораздаване и законодателство
4. Комитет по здравеопазване и социални грижи
5. Комитет по енергетика
6. Комитет за националните природни ресурси
7. Комитет по опазване на околната среда
8. Комитет по земеделие
9. Комитет по търговия
10. Комитет по информатика
11. Комитет по образование и култура
12. Комитет по труда
13. Комитет по финансии
14. Комитет за закрила на потребителя
15. Комитет по жизнен стандарт
16. Комитет за научни изследвания и развитие
17. Комитет за индустриско развитие
18. Комитет по транспорта и съобщенията
19. Комитет по икономика
20. Комитет за популацията
21. Комитет за междуобластните взаимоотношения.

Член 18. Конституцията изисква Камарата на представителите да създаде правилник за ръководство на собствената си дейност, а именно:

- a/Говорителят на Камарата да се избира чрез гласуване при большинство 2/3 от всички членове.
- б/Председателите на всичките 21 комитета /според 17 чл./ да се избират от цялата Камара чрез обикновено мажоритарно гласуване.
- в/От всеки член на Камарата се изисква най-малко 85% присъствие и участие в работата ѝ, за да се смята, че напълно и честно изпълнява задълженията си.
- г/Всички законопроекти, отнасящи се до постъпленията трябва да произлизат от Камарата на представителите. Сенатът може да предложи поправки или да обсъжда съществуващите,

както и други законопроекти.

Член 19. Сенатът трябва да създаде, назначи и упълномощи следните регулиращи комисии/агенции и с оглед ефективната им работа да състави съответните им сенатски комитети за ревизиране/рецензиране, контрол и уточняване на основните им задачи:

1. Хранителна и лекарствена агенция
2. Агенция за разузнаване
3. Агенция за вътрешна сигурност и разследване
4. Комисия по съобщенията
5. Комисия по търговията
6. Комисия по енергетика
7. Комисия по гражданска авиация
8. Комисия за ценни книжа и валута
9. Комисия за банката на България
10. Комисия по опазване на околната среда
11. Комисия за борба с дискриминацията и за честни възможности
12. Агенция за потребителска сигурност и протекция на качеството
13. Комисия по безопасност на труда и работните условия

Съответните регулиращи сенатски комисии трябва да имат гореспоменатите наименования. Председателят на комитета трябва да се избира чрез обикновено мажоритарно гласуване.

Член 20. Всяка комисия/агенция да се ръководи от 5-7 администратори посочени от съответните сенатски регулиращи комитети за срок от 10 години. Председателят на комитета трябва да назначи главните администратори за същия период. Комисиите/агенциите трябва юридически да са отговорни пред създателя си, т.е. Сената. Дейността им трябва да е подчинена на изпълнителното направление на Федералното управление с цел да даде възможност на кабинетните министри да изпълнят конституционните си задължения. Например:

1. Съветът на национална сигурност трябва да зависи и да ползва дейността на разузнавателната служба. Тази служ-

ба трябва да предоставя доклади и информация относно разузнавателната дейност на Съвета за сигурност съобразно разпоредбите на Президента.

2. Министерството на правосъдието да е зависимо и да използва службата за вътрешна сигурност и разследване като средство за администриране и изпълнение законите на страната.
3. Министерството на икономиката да зависи и използва Българската банка като средство за изпълняване и администриране на валутната политика на страната.
И така нататък...

Член 21. На Изпълнителното направление на Федералното управление абсолютно се забранява създаването, узаконяването и ръководенето на собствени министерски кабинетни служби и отдели; такива служби могат да бъдат открити от Сената само с оглед нуждите на съответното министерство.

Член 22. Министрите на Изпълнителното направление трябва да са членове на съответните им сенатски регулаторни комитети, но не техни председатели. Председателите на тези комитети трябва да се избират от Сената, т.е. от 21 избрани сенатори.

Член 23. Сенатът да изработи собствени закони за ръководене на дейността си, тъй като Конституцията изисква:

- а/Говорителят на Сената да бъде избран чрез мажоритарно гласуване на 2/3 от избраните сенатори.
- б/Председателят на комитет да се избира чрез обикновено мажоритарно гласуване.
- в/От всеки сенатор се изисква минимум 85% участие.
- г/Всички законопроекти, отнасящи се до външните работи да произлизат от Сената; представителите могат да предложат поправки или да обсъждат един или друг законопроект.

РАЗДЕЛ Б: ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ НА ФЕДЕРАЛНОТО УПРАВЛЕНИЕ

Член 24. Изпълнителното направление трябва да е съставено от Президент и кабинет. Президентът трябва да се избира от целия народ чрез народно гласуване за срок от 7 години и не повече от 2 мандата. Президентът трябва да бъде на възраст от 35 до 60 години, докато заема поста си и да е бил български гражданин най-малко 10 години преди избирането му.

Член 25. ЦЯЛАТА ИЗПЪЛНИТЕЛНА ВЛАСТ НА ФЕДЕРАЛНОТО ПРАВИТЕЛСТВО ДА БЪДЕ ПРЕДАДЕНА НА ПРЕЗИДЕНТА НА СТРАНАТА И НАЦИОНАЛНИЯ КАБИНЕТ /ПРАВИТЕЛСТВО/. Президентът има власт да състави кабинета си, като Камарата на представителите на Федералното правителство трябва да утвърди всичките тези постове. Според Конституцията, Президентът трябва да използва всички сили за да подбере за членове на кабинета хора, които представляват и изразяват интересите на Българската културна общественост и територията на страната в най-широк аспект.

Член 26. 21 членове на Кабинета да бъдат министрите на следните министерства:

1. Министерство на външните работи
2. Министерство на националната сигурност
3. Министерство на правосъдието
4. Министерство на здравеопазването и социалните грижи
5. Министерство на мощностите и енергетиката
6. Министерство на природните ресурси
7. Министерство за защита на околната среда
8. Министерство на земеделието
9. Министерство на търговията
10. Министерство на информатиката
11. Министерство на просветата и културата
12. Министерство на труда
13. Министерство на финансите
14. Министерство на потребителската защита
15. Министерство на стандарта на живота

16. Министерство на научните изследвания и развитието
17. Министерство на индустриализацията
18. Министерство на транспорта и съобщенията
19. Министерство на икономиката
20. Министерство на популацията
21. Министерство на междуобластните отношения

Член 27. 21 министри на горните министерства трябва да представляват 1/3 от националния Сенат, назначен от Президента /според чл.6 от тази Конституция/.

Член 28. Президентът трябва да състави и да председателствува Съвета за национална сигурност, състоящ се от 12 до 15 члена, включая:

Министрите на от branata и държавата; Говорителите на Сената и Камарата на представителите на Федералното правителство-говорителите ще изпълняват длъжността заместник-председатели на съвета. Президентът, двамата министри /както е отбелязано по-горе/ и двамата говорители представляват петте постоянни с право на глас членове на Съвета; останалите ще бъдат членове-съветници.

Член 29. Петте постоянни членове на Националния съвет за сигурност трябва да имат цялата изпълнителска власт за да вземат решения с оглед от branata на страната и националната й сигурност /с изключение на решения свързани с присвояване с цел защита на страната/. Последните решения по закон ще се вземат от Националния конгрес, според чл.8. Всеки член има право на един глас. Решение за отблъскване на агресия/възстание се нуждае от 5/5 гласуване. За всички останали решения е достатъчно 4/5 гласуване. Гласуването трябва да бъде открито и съответно документирано.

Член 30. Според Конституцията Президентът е ръководещ въоръжените сили. Затова и въоръжените сили винаги трябва да

бъдат под прекия контрол и заповеди на конституционно избраното гражданско правителство. По тази причина Конституцията забранява на Въоръжените сили да вземат пряко или непряко участие и да се включват в политическите партии на страната.

- Член 31. Президентът да председателствува срещите на кабинета като кабинетът взема решения по обикновената мажоритарна система. Министрите от кабинета трябва да се подчиняват на волята на Президента.
- Член 32. Президентът да състави и оглави Съвет за външни взаимоотношения, който ще взема решения относно състоянието на външните работи на страната. Съветът ще се състои от 12 до 15 члена: Президентът, министрите на външните работи, търговията, икономиката и защита на околната среда. Тримата областни управители трябва да бъдат постоянни членове с право на глас. Останалите трябва да се назначават от Президента като съветници без право на глас и изцяло да са на негово подчинение. Всички постоянни членове имат право на един глас. Всички решения да се вземат при 6/8 большинство.

- Член 33. Процесът на приемственост на президента в случай на освобождаване на длъжността поради:
- а/ смърт
б/ подаване на оставка
в/ болестно състояние, установено от трима лекари, назначени от тримата областни управители
г/ обвинение

Трябва да става както следва:

Първи наследник става Говорителят на Сената.
Втори наследник става Говорителят на Камарата на представителите на Народното правителство.
Трети, четвърти и т.н. да бъдат съответно министрите от Народното правителство според реда, изброен в Конституцията в чл. 26.

- Член 34. Президентът-приемник остава на поста си до избиране на нов Президент. Датата на изборите се определя от Националната избирателна комисия.
- Член 35. Президентът-приемник няма право да отстрани действащ министър от Националния кабинет; всички останали права, гласувани на Президента от Конституцията остават в сила.
- Член 36. Юрисдикцията на тази Конституция не дава право на Президента или на друг правителствен чиновник да амнистира или осъжда.
- РАЗДЕЛ В: ЮРИДИЧЕСКАТА ВЛАСТ НА ФЕДЕРАЛНОТО УПРАВЛЕНИЕ
- Член 37. Юридическото направление на Националното управление трябва да се състои от Върховен съд на България, състоящ се от 12 съдии. Президентът на България назначава 6 от съдиите, а останалите 6 трябва да бъдат назначени от тримата областни управители, всеки по два. Посочените лица трябва да бъдат утвърдени от Сената. Президентът назначава Главния съдия. Всички съдии трябва да са на възраст от 35 до 60 години докато са на този пост.
- Член 38. ЮРИДИЧЕСКАТА СИЛА НА НАЦИЯТА ТРЯБВА ДА БЪДЕ СЪСРЕДОТЧЕНА ВЪВ ВЪРХOVНИЯ СЪД И ЧРЕЗ НЕГО РАЗПРЕДЕЛЕНА ВЪРХУ ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ ПО-НИСКОСТОЯЩИ ЮРИДИЧЕСКИ ИНСТИТУЦИИ. Специфичните юридически задължения включват правораздаването в страната и се изразяват в следното:
1. Предпазване на Конституцията от ненужни и неблагоразумни поправки.
 2. Тълкуване законите на страната, за да се реши дали са конституционни или не.
 3. Преглед на предишните закони с цел определяне актуалността им; при необходимост за се освременят от Конгреса.
 4. Да изпълнява ръководна и насочваща роля върху апела-

ционните областни съдилища и по-нискостоящите граждански и криминални съдилища.

- Член 39. Върховният съд на България да бъде последната инстанция за всички дела, спорове появили се вследствие погрешно тълкуване и неправилно приложение на Конституцията.
- Член 40. Върховният съд има власт да налага фискални ограничения върху разходите на правителството.
- Член 41. Върховният съд да бъде защитник и пазител на правата на отделните области и на народните права, свободи, религия и културно наследство.
- Член 42. Конституцията забранява на Върховния съд както и на който и да било друг съд в страната да налага смъртно наказание върху който и да било за каквото и да било престъпление. Държавата трябва да покаже, че човешкият живот е свещен и че никой няма правото да го отнеме, включително и държавата.
- Член 43. Конституцията задължава Върховния съд да намери и наложи за приложение на нискостоящите съдилища различен вид наказание /от поставяне в затвор/ за дребни престъпления като налагане на глоба за възвръщане на откраднато имущество или за извършване на обществени услуги и т.н.
- Член 44. Конституцията отхвърля създаването на военни съдилища от Националното правителство. Военният персонал трябва да се смята като част от обществените служби и следователно да се подчинява на гражданските закони и наредби.
- Член 45. Необходимо е да има областни или окръжни затвори, а не национални. Престъпникът трябва да бъде подведен под отговорност, осъден и съответно затворен в районния или

областния затвор на областта, където е било извършено престъплението.

- Член 46. Конституцията забранява на Правителството и всички нива на управляващи органи да създават каквито и да са закони които биха лишили индивида от неговото/неговото наследство право за равенство в наследяването.
- Член 47. Върховният съд има право да съди министрите от кабинета, сенаторите, членовете на Камарата на представителите и областните управители, обвинени в измяна, корупция или тежки престъпления.
- Член 48. Всички криминални и граждански дела трябва да се разглеждат от съдебни заседатели; изключение правят тези, упоменати вече от Конституцията и такива за дребни престъпления. Съдебните заседатели определят вината или невинността на обвинения. Съдията налага определена присъда. Журито се състои от 7 члена, избрани от Съдебно-селекционен съвет. Съветът провежда скрининг, подбор и назначава бъдещите съдебни заседатели за специфични съдебни дела като използва за източник на съдебни заседатели всички български граждани на възраст между 21 и 60 години, здравомислещи и неосъждани. Затова правното задължение става конституционно задължение за всеки българин. При изпълнение на съдебните си задължения, съдебните заседатели не трябва да имат спънки от работното си място и да им се налагат каквито и да било парични удържки.
- Член 49. Съдебно-селекционният съвет трябва да се състои от 3 члена, посочени от местните управляващи съвети на района от районните съдилища за срок от 10 години. Съветите трябва да провеждат скрининг на бъдещите съдебни заседатели въз основа на личните им качества, различия, разположение и предварително мнение относно въпросните съдебни дела с цел да се избере най-подходящия съдебен заседател. Присъда за виновност изисква 6 от общо 7 гласа.

- Член 50. Върховният съд поема отговорността да уточни минималните изисквания за назначаването на съдиите; да извърши процедурно ръководство и да определя броя съдилища, необходими за всяка област.
- Член 51. Върховният съд поема отговорността да уточни общо валидни наказания за всяко престъпление, основаващи се на принципа на съответствие между наказанието и деянието.
- Член 52. Конституцията забранява съдебно пазарене; както и намаление на присъдата срещу информация, показания или други подобни.
- Член 53. Конституцията забранява намаление на присъдата за добро поведение в затвора. Освен това тя изисква затворите да бъдат на самофинансиране и да се развиват като търговски предприятия; затворниците трябва да работят за издръжката си.
- Член 54. Съдилищата трябва да правят всичко възможно, за да поддържат минимум броя на затворниците и да подсигурят живот без брутални отношения и духовни изтезания в затворите.
- Член 55. Върховният съд има право да сформира униформена гвардия-сили на правната безопасност. Тази гвардия трябва да отговаря за безопасността и защитата на всички съдилища и затвори в страната. Полицията или каквато и да било друга войска няма юрисдикция в посочените съдилища и затвори, освен в случаи на разследване. Силите на правната безопасност не трябва да имат каквито и да било права извън стените на съда и затвора.
- Член 56. При подвеждане под съдебна отговорност на заподозряно лице в престъпление, трябва да влезе в сила следната процедура: Агенцията /отделът/ за национално разследване трябва да предостави събранныте доказателства срещу заподозрения на Министерството на правосъдието за преглед и анализ с цел да се определи наличието на вероятна причина за съставяне на обвинителен акт. Ако има такава причина,

тогава Отделът по правосъдие трябва да изиска от юрисдикционния съд призовка за подвеждане под отговорност на заподозрения. Ако, след внимателно разглеждане на делото съдът се съгласи, че има достатъчно доказателства да се изпрати делото в съда, трябва да издаде официално обвинение срещу въпросното лице и да назначи дата за съдебно дело. Отделът по разследване трябва да изпрати призовката на обвинения лично и заедно с обвиненията, прикачени към нея. Времето, между връчването на обвинителната призовка и датата на фактическото съдебно дело не трябва да е по-малко от 3 месеца и не повече от 6 месеца. Това се предвижда с цел да се даде достатъчно време на двете страни да се подгответ за фактическото дело. През това време, обвиненият може да бъде разпитван, но не и задържан в затвор. При положение, че обвиняемият не успее да представи оневиняващи доказателства по делото си, тогава Отделът /Агенцията/ по разследване трябва да го арестува и да го държи под арест докато се назначи нова дата за съдебно-дело. Новата дата трябва да бъде в границите на 30 дни от ареста. Тази процедура трябва да се прилага за престъплени от федерален характер; това са престъпления с междуобластен аспект като: транспорт на откраднати или забранени стоки или чужда собственост през областната/националната граница или отвлечания, разбойничества, убийства на федерални служители и др.

Член 57. Същата процедура-както в чл. 56-да се прилага когато заподозреният се призовава на съд за случаи от областен характер, т.е. престъплението се простира в областните граници; разликата е тази, че в такива случаи основен Отдела за разследвания и министерството, ще бъдат включени и Областната полиция за разследвания и областното министерство на правосъдието.

Член 58. Абсолютно се забранява на разследващите отдели и затворите да разполагат с изолационни или разпитни поме-

щения за изтъръгане признания или информация чрез прилагане на груба сила, причиняване телесни болки и душевен тормоз. При прилагане на подобни мерки, последните ще се считат за противоконституционни.

ЧАСТ III

ОБЛАСТНИТЕ УПРАВЛЕНИЯ

- Член 59. С оглед създаване на федерална система на управление и постигане в по-голяма степен демокрация, Конституцията узаконява 3 административни области в България; така правителството ще бъде близо до народа и ще бъде отговорно пред него и по този начин се намалява до минимум възможността за превръщане на България в тоталитарна държава /според чл.5/.
- Член 60. Службите по областните граници да са само с административни цели; да не съществува видима граница, митница, полиция, военни постове, здания или правителствени служби. Движението на хората, ресурсите, стоките и обслужването да бъде свободно, както ако такава гранична линия не съществува.
- Член 61. Управлението на всяка област да съдържа двете основни направления-законодателната и изпълнителна власт.

РАЗДЕЛ А:

ЗАКОНОДАТЕЛНАТА ВЛАСТ НА ОБЛАСТНИТЕ УПРАВЛЕНИЯ

- Член 62. Законодателното направление на всяка област да се състои от 60 избрани представители-депутати за срок от 5 години за не повече от 2 мандата.
- Член 63. Законодателната власт на всяка област трябва да създаде и упълномощи Избирателна областна комисия с цел създаването на 60 избирателни района и някои местни райони /по желание на областта/ и да наблюдава избирателния процес.
- Член 64. ЗАКОНОДАТЕЛНОТО НАПРАВЛЕНИЕ НА ВСЯКА ПРОВИНЦИЯ ИМА ЦЯЛАТА НЕОБХОДИМА ВЛАСТ:

- а/ Да налага и събира търговските данъци в областта си-съответно да изплаща областните дългове; да поддържа закона и реда и се грижи за благополучието на областта.
- б/ Да взема парични заеми на единствения кредит на областта.
- в/ Да подпомага прогреса на селскостопанското производство.
- г/ Да участва в процеса на утвърждаване-според чл.67.
- д/ Да участва в подбора и назначенията на съдии.
- е/ Да сформира, обучава и поддържа областната и местната полиция за разследване с оглед осигуряване на законност и ред в тези областни юрисдикции.
- ж/ Да помага за създаването и да финансира местните криминални и гражданска съдилища, както и областните апелационни съдилища, които да са във връзка с Върховния съд на България.
- з/ Да създаде механизъм за решаване на междурайонните спорове.
- и/ Да създаде и поддържа местна транспортна мрежа от пътища и магистрали и да подсигури безопасно движение.
- к/ Да обезпечи, финансира и ръководи административно съвместно с Националното правителство обществена образователна система.
- л/ Да участва в процеса на поправка на Конституцията-според чл.75 и 76.
- м/ Да регулира търговията в областта, но без право да налага мита.
- н/ Да сформира правила, според които общините да създадат свои собствени демократични управляващи институции.
- о/ Да създаде правила за гласуване и избиране.
- п/ Да създаде, ръководи и финансира здравеопазването и социалните грижи.
- р/ Да създаде /ако не могат да бъдат създадени от частния сектор/битови услуги.
- с/ Да създаде на местна почва санитарно-хигиенно обслужване.

- т/ Да установи данъчна система върху недвижимите имоти за да покрива разходите по управлението.
- у/ Да създаде комисия за защита и регламентира сигурност на потребителя.
- ф/ Да основе закони за поддържане чиста околната среда.
- х/ Да създаде комисия за защита и регламентира сигурност на работниците.
- ц/ Да основе паркове за отдих и развлечение.
- ч/ Да издава /на местна основа/ актове за раждане, за смърт, за брак, при развод и т.н. и разрешителни.
- ш/ Да определя и изплаща заплати и позволителни удостоверения на чиновниците от областното управление и на други служащи, на работа в областните юрисдикции.
- щ/ Да регистрира частни компании/търговски предприятия в областната юрисдикция.
- ъ/ Да прокара закони за единствено частната местна собственост в съответната област.

Член 65.

Областните управления са ограничени в:

- а/ прокарване на закони, в резултат на които да се сключват договори, съглашения или съюзи с други страни.
- б/ приемане на закони, които целят налагане на мита върху вноса и износа през административната им граница.
- в/ приемане на закони, които целят поддържането, обучението, финансирането и използването на въоръженни сили.
- г/ приемане на закони, в резултат на които един район ще има предимство пред друг; една личност ще бъде предпочита на пред друга.
- д/ приемане на закони, в резултат на които областните управления да събират данъци и от други източници, освен тези от търговията и недвижимите имоти.
- е/ приемане на закони с цел промяна и поправка на Кон-

ституцията, според чл. 75 и 76.

Член 66. Конституцията изисква:

- а/ Говорителят на всяка областна законодателна власт да бъде избран с 2/3 большинство от всичките членове.
- б/ Председателите на 16-те законодателни комитета да бъдат избрани с обикновено мажоритарно гласуване от Камарата.
- в/ Минимум 85% участие/присъствие от всеки член на Камарата в заседания.
- г/ Камарата трябва да уточни всички останали правила, необходими за пълноценната ѝ и честна дейност.
- д/ Областният законодателен орган да формира униформени местни служби по безопасността на движението, подчинени на Комисията по реда и безопасността на движението с оглед осигуряване на сигурни и удобни пътища и магистрали.

РАЗДЕЛ Б: ИЗПЪЛНИТЕЛНАТА ВЛАСТ НА ОБЛАСТНИТЕ УПРАВЛЕНИЯ

Член 67. Областното Изпълнително направление да се ръководи от Управител и Кабинет. Управителят да се избира направо от народа на областта чрез народно гласуване за срок от 7 години и не повече от 2 мандата. Кабинетът да се състои от 16 министерства. Министрите да се назначават от Областния управител и да се утвърждават от областната законодателна власт. Последната да състави 16 законодателни комитета и същия брой контролиращи комисии.

Член 68. 16-те министерства, законодателни комитети и контролни комисии трябва да са следните:

1. Здравеопазване и социални грижи
2. Право и ред
3. Природни ресурси

4. Защита на околната среда
5. Просвета
6. Култура
7. Защита и сигурност на потребителя
8. Безопасност на работните условия и труда
9. Търговия, манифактура и производство
10. Против дискриминацията и за честни възможности
11. Между-районни отношения
12. Финанси
13. Битови услуги
14. Транспорт и съобщения
15. Селско стопанство
16. Контрол и безопасност на движението

- Член 69. Взаимовръзката и взаимодействието на по-горе споменатите министерства, законодателни комитети и контролни комисии да бъдат същите като съществуващите между трите форми на управление на федерално ниво.
- Член 70. ЦЯЛАТА ОБЛАСТНА ИЗПЪЛНИТЕЛНА ВЛАСТ ДА БЪДЕ СЪСРЕДОТЧЕНА В РЪЦЕТЕ НА УПРАВИТЕЛЯ НА ОБЛАСТТА И ОБЛАСТНИЯ КАБИНЕТ, УСТАНОВЕНИ С ЧЛ. 67.
- Член 71. Всички решения на областния кабинет да се вземат на принципа на обикновено мажоритарно гласуване. Всеки министър от Кабинета да има един глас и да работи според наредбите на Управителя.
- Член 72. Конституцията признава за официален език на страната българският език. Това не ограничава и няма за цел да ограничи малцинствените групи-групи с традиционно различен език, културно наследство и религиозни убеждения да формират, финансират и администрират собствени етнически училища, където децата им да бъдат заедно и да се ползват взаимно от общата си култура, при условие, че учебните програми се определят от Министерството на просветата и културата и включват изучаването на всички необходими предмети и на официалния език. Това изискване се налага с оглед осигуряване на национална хармония и раз-

брателство чрез възможността за общуwanе на един общ за всички език. Това дава възможност поколенията на малцинствените групи напълно да се интегрират, да участват и се ползват с всички права и предимства и да съществуват като пълноценни граждани на страната. Това предпочтение за децата се гарантира от Конституцията. На родители, които финансово поддържат такива училища, трябва да се приспада тази сума от данъка им върху недвижимите имоти/собствеността, която се използва за поддръжката на обществените училища.

- Член 73. Процесът на приемственост/наследяване на Областен Управител в случай на освобождаване на длъжността поради:
- а/ смърт
 - б/ заболяване-установено от трима лекари, посочени от Върховния съд
 - в/ оставка
 - г/обвинение
- Трябва да бъде следният:
- Първи приемник става Говорителят на Областната законодателна власт.
- Втори, трети и т.н. трябва да са министрите от Областния кабинет според чл.68.
- Член 74. За създаването на 9 апелационни съда отговорността да се раздели между областните Управители, Президента и Главния съдия на Върховния съд; по 3 във всяка област за да изслушват и отсъждат молби от нискостоящите съдилища и да представят пред Върховния съд дела от конституционна важност. Всеки от тях да се състои от 5 съдии. Президентът назначава 9 съдии за апелационните съдилища-по 1 във всеки един; всеки от тримата областни Управители назначава 9 съдии-по 3 във всеки апелационен съд, намиращ се в областната юрисдикция на съответния управител. Главният съдия на Върховния съд назначава 9 съдии-по 1 във всеки съд. Тези съдии стават Главни съдии на Апелационните съдилища.

ЧАСТ IV

КОНСТИТУЦИОННИ ПОПРАВКИ

- Член 75. Процедурата за поправки по Конституцията да се определи чрез мажоритарно гласуване на 2/3 от смесеното членство на петте законодателни органи на страната - Сенат, Камарата на представителите и трите областни законодателни власти и да следва ратифициране от Върховния съд с 2/3 мажоритарно гласуване.
- Член 76. Начало на процедурата за поправки може да сложи която и да е от 5-те легислатури. Когато една легислатура гласува вече една поправка и я прокара, от останалите 4 се изисква да гласуват по същата поправка в рамките на една година. Ако, на края на годината, поправката е утвърдена с необходимото 2/3 мажоритарно гласуване, тогава се изпраща във Върховния съд за ратифициране. Ако Върховният съд ратифицира поправката с 2/3 мажоритарно гласуване в срок от 4 месеца, тогава тези поправки стават закон за страната и част от тази Конституция.

ЧАСТ V

ПРИЛОЖЕНИЕ НА ТАЗИ КОНСТИТУЦИЯ

- Член 77. Ратифициране чрез 2/3 мажоритарно гласуване на законно избраното Правителство е напълно достатъчно за да влезе в сила тази Конституция.
- Настоящето правителство трябва да създаде и упълномощи Национална комисия-представител на колкото е възможно по-голяма част от българското население-за да стане дело тази Конституция да уточни следното:
1. Областни административни граници.
 2. Сенатски избирателни окръзи /райони/ и последващ избор на сенатори.
 3. Избирателни окръзи /райони/ за Камарата на представителите и последващ избор на представители.
 4. Избирателни окръзи /райони/ за Оластната законодател-

на власт и последващ избор на законодатели.

5. Избор на Президент на страната.
6. Съставяне регистриране на изборите, провеждане на процедурите, дати, контрол и оповестяване на последващите резултати в срок 1 година от датата на ратификацията на тази Конституция. След като новото Правителство заеме поста си, комисията трябва да се разпусне.

АВТОР: АНДРЕЙ СИМОВ ЯКИМОВ, к.и.н.

Преподавател по политическа икономия

Сентениъл Колидж

Торонто, Канада

примеръ: 10.10.90 г.